

V égzetjel 5. fejezet

Ariana, vas árnap 28 j únius 2020 - 14:39:54

5.

A nyak át figyelem. Megfesz ül, ahogy felfel é n éz, és hallgat ózik. K ís ért ést érzek r á, hogy meg érintsem a b Qrt, nem is értem, hogyan juthat ilyesmi eszembe egy v észhelyzet k özep én. Koncentr álok.

Hol vagyunk? suttogom, amikor v égre elveszi a kez ét a sz ámr ól.

Ott, ahol a legkev ésb é szeretn ék lenni feleli, de tov ábbra sem moccan. Mindj árt kital álok valamit, csak hallgass kicsit! k éri, de amikor percek m úlva is csak a zaklatott l égv étel ét hallom, mik özben a sz íve d üb ör ög a mellkas ában, úgy gondolom, nem jutott semmire.

M égis hol?

T ürelmetlen, csettint Q hangot ad ki, de veszi a f áradts ágot, hogy r ám n ézzen. A szeme tov ábbra is izzik, olyan tiszt án, ahogyan m ég sosem l áttam.

A sz ül Qotthonom kertj ében. Nem épp biztons ágos terep vil ágos ít fel. A d öbbenetem a tet Qfok ára h ág, ezt leolvashatja az arcomr ól, mert enyh én megemeli a szem öld ök ét. Nem sz ám ít. Vill ámgyorsan el kell t qnn ünk innen, csak fogalmam sincs, hogyan.

Enyh én megemelkedik, kik émlél a f q felett. Kicsit én is felm érem a terepet, m ár amennyit l átok. F át egyet sem, csak n éh ány alacsonyabb bokor akad, valamint messzebb magasodik egy nagyobb h áz. M ég épp csak elkezdett sz ürk ülni, úgyhogy b árki k önnyen észrevehet minket.

Ha megv ár n ánk, m íg bes öt étedik? k érdezem, mire apr ót b ólint.

Nekem is ez az egyetlen haszn álhat ó tervem. Addig is & K özelebb hajol, a sz ája s úrolja az eny émet. Te m ég kev ésb é vagy sz ívesen l átott errefel é, mint én, ami csod ával hat áros. Újra meg érinti a sz ámat a saj ájt ával, és tudom, hogy érzi, belereszketek, mert elvigyorodik. Vesz élyben vagyunk, Q meg sz órakozik, el sem hiszem. Azt án komolyba v ált, a szemembe n éz. Semmik épp ne haszn áld a saj át m ági ád. Nem tudom, meddig él meg benned az eny ém, de ne feledd, az indulat a kulcs.

Elveszek a cs ókj ában. Nagyon hossz ú ideig nem enged el, teljesen kifulladás, fogalmam sincs, mikor mer ítem bele az ujjaim a haj ába, de im ádom a l ágys ág át. Azt án megszak ítja a cs ókot, és b ár én k ába vagyok, így is felt qnik, hogy baj van.

Mi &

Mit keresel itt?!

Leveg Qt sem merek venni. Rhys egy pillanatra lehunyja a szem ét, azt án lek ász ál ódik r ólam, és fel ül. Az arc án el ég hamis a mosoly.

Anyá!

Olyan pofont kap, hogy az eg ész r ét visszhangozza a csattan ást. Elkerekedett szemmel fordulok a felett ünk tornyosul ó, v ékony n Q fel é. M ég csak nem is felt ételeztem volna r óla ekkora er Qt.

Elment az a kev és eszed is?! Hogy jutott eszedbe hazaj önni?!

B ármi is t ört ént a m últban, Rhys nagyon elv ághatta mag át, ha ilyen üdv özl ésben r észes ül. J ó k érd és, hogy én betolakod ók ént mit kapok mindj árt, de Rhys anyja m ég csak pillant ásrá sem m éltat.

Ha az ap ád itt tal ál, meg ö! mondja tov ább, majd, mintha csak most fedezne fel mag ának, r ám mutat. R áad ásul idehozod a szajh ád is!

Kinyitom a szám, aztán rögtön be is csukom. Nagyon szívesen megy édeném magam a vádtól, de lehet, hogy ez a kisebbik rossz. Barmennyire bánt a min Qs íté és, inkább Rhysre bízom magam. Aztán kitekerem a nyakát, ha ezt megússzuk.

Ugyan már, anya!

Rhys felpattan, de ahelyett, hogy elfutna, szorosan megöleli a nQt. Nem esik bántódása, szíval kicsit felengedek.

Valld be, örülsz, hogy látsz! Ez a vigyor már ismer Qs, megnyugszom tQle. A nQ fűjtat egyet, aztán hátfordít.

Az a szerencséd, hogy mindenki házon kívül van, és holnapig valóságban haza sem eszi Qket a fene. Azok után, ami tőrtént, olyan messzire kellene kerülnöd a környéket, amennyire csak képes vagy. Bolondkölyök dühog tovább, miközben megindul. Na gyere, pihenj meg, aztán ne is lássalak!

Ahogy távolodik, azon merengek, vajon Rhys kihasználja-e a lehetőséget a menekülésre, de egy fáradt mosoly után megindul ugyanabba az irányba.

Jöhetsz, nem fog megenni szőlő vissza. Én ebben nem annyira vagyok biztos. Elég éhátborzongató jelenség. Követem Qket, tisztelt átvolságban. A nQ hajtógó örös, ez a legjobb szóra, még sosem láttam ilyesmit azelőtt. Kicsit aggaszt, hogy ezek szerint a tqmágusok földjén járunk, és nem értem, miért ide hozott minket az átjáró. Bár az is rengeteg kérdés vet fel, egyáltalán hogyan nyitottam meg. Az idQalagutaktól is keveset tudok, alig várom, hogy alkalmam legyen kifaggatni Rhyst.

Az anyja megtorpan, rám mutat, meglepetten hkölők hátra.

A szájhátdkint marad.

Rhys felnevet, és megpaskolja a karom.

Nem a szájam. Útitárs mondja némi gondolkodás után. A mondat visszhangot ver bennem, de ez nem a tiltakozás ideje. Rhys anyjának tekintete lyukadéget belém, kicsit úgy érzem, sző szerint. Végül nem mond semmit, csak bemegy a házba, Rhys pedig int, hogy kövessem. Hátjő.

A berendezés visszafogottabb, mint amihez én vagyok szokva. Igaz, én majdhogynem kastélyban nQttem fel, és csak azért nem nevezzük annak, mert kastély csak a hercegeknek van. Felségsértés lenne.

Rhys ledobja magát egy székre az asztal mellett, és kihúzza nekem maga mellett a másikat. Én óvatosan ülök le rá, mintha bármelyik pillanatban ugranom kellene. Igaz, ahogy Rhys anyja néz ránk, még megtörténhet, hogy igazam lesz.

Mi hozott erre?

Rhys arcán sok minden suhan át, bár gyanítom, az igazságot eszé ágában sincs felfedni. Legalábbis nagyon remélem, hogy nem.

→ A vakszerencse felel végül, és neheztelqn felém fordul. Értetlenül pislogok vissza rá, mert tényleg nem az én hibám. Pár ántottát a kapun, mielQt egyáltalán rájöttem volna, hogy az.

Hallom, megint nagyon keresnek folytatja a nQ, miközben kenyeret és vizet tesz Rhys elé. Én nem kapok, de nem is vártam tQle. Rhys arca felragyog, nagyot harap az ételből, mielQt észbe kap, és nekem is tőr. Megrázom a fejem. Megvonja a vállát, és visszafordul az anyja felé, teli szíjjal válaszol.

Mikor nem keresnek?

Ez úttal mit csináltál? Hányszor mondtam, hogy ne lógj a határon? Rhys nem válaszol, úgyhogy az anyja ennél is tovább megy. Loptál, vagy megint valaki olyan ágyába bújdtál, aki ébe nem kellett volna?

Lefagyok. Remélem, az arcom nem tükrözi a megrökönyödést.

Ebben a sorrendben.

Rhys nem tniktől bqnbanónak. Az anyja elhúzza elQle a tálát, de azonnal utána kap. A nQ elQre hajol, közvetlen közelből ámul rá, Rhys azonban még erre sem rezzen meg.

Itthon volt-e étel. Miért nem bírtál nyugton maradni? Miért kell folyton a határokra menned? Mióta az eszemet

tudom, m áni áid a k ékv ér qek oda át.

Megvet Qen mutat északra, én pedig lopva Rhysre sand ítok. Sz óval nem v életlen ül tekereg folyton a k örný ék ünű ön.

A dolog sz öget üt a fejembe, de ez is olyasmi, amire csak k és Qbb tudok r ák érdezeni. Gy qlík, m ár csinos kis list ám van, mir Ql kell kifaggatnom, m éghozz á min él el Qbb.

Az anyja leroskad vele szemben. F áradtnak t qnik, pedig most, hogy jobban megn ézem, nem t úl id Qs. Azt hiszem, ez ink ább az a fajta f ásults ág, amikor nem b ír a gyerekével. Mostan ában ugyanezt l átom az én any ámon.

Tal án jobb lett volna, ha gyerekk ént elnyel a j ég.

Dermedten b ámulom az asztal durva falapj át. Nem tudom, ezt mennyire mondta komolyan, Rhys sem sz ól egy darabig semmit, azt án a szok ásos nemt ör Qd öm, vid ám m ódj án felel.

Ezt úgysem mondod komolyan.

Az anyja fels óhajt, elveszi el Qle a ki ür ült t ány ért, az ablakn ál azonban megtorpan. H átrafordul Rhyshez, aki összevonja a szem öld ök ét.

Nincs szerencs éd.

Rhys felpattan, kiles az ablakon. Az arc ára van írva, hogy most m ár agg ódik, így az én nyugalmam is szertefoszlik, pedig épphogy csak megtal áltam. Az ajt ó kit árul, a j övevény viszont a k üsz öb ön marad.

H át te meg?

A helyis égben szinte örv énylik a visszafogott indulat. Egyikr Ql a m ásikra pislogok. B ár Rhys apj ára sz ám ítottam, nyilvánval óan m ás érkezett. Hasonl ítanak, tal án a testvére. Azt án Rhys anyja megsz ólal.

→ Idebent nincs harc. Kífel é!

A j övevény megfordul, és azzal a lend ülettel kimegy, Rhys pedig fels óhajt m ög öttem.

A legid Qsebb b áty ám. Es élyem sincs mondja, de az ért k öveti. Nekem sem nagyon van v álaszt ásom. Az ajt ób ól azt án ugorhatok el, miel Qtt telibe kapna egy vill ám. Mondan ám, hogy a meglepet és erejével ért, de sz ám íthattunk r á. Rhys a m ásik ír ányba vet Qdik, mint én. Fogalmam sincs, sz ánd ékosan csin álta-e, de a b átyja velem nem is foglalkozik. Mivel egy ébk ént sincs hol elb újni, figyelem a harcukat. Rhys gyors, de érezhet Qen nagyobb er Qvel tal álja szemben mag át. Az viszont nyilvánval ó, hogy ha beleavatkozom, csak m ég ink ább bajba ker üln énk. Csak nem ölik meg egym ást & Az anyjuk az ajt óban t ámaszkodik, az arca érzelemmentes, nekem pedig az jut eszembe, vajon h ányszor l átta m ár Qket harcolni. Valahogy úgy k épzelem, az eg ész gyerekkoruk így telhetett. Vajon mekkora a haland ós ág a t qzm águsok csal ádjában? N álunk tilos egym ás ellen ford ítani az er Qt.

Rhys a f öldre roskad, k öh ög, m ég a ruh ája is f üst öl. Ler í r óla, hogy egyhamar nem b ír felkelni. Nem tudom, ez most mit jelent, hogy seg ítenem kellene-e, de miel Qtt eld önthetném, a b átyja megsz ólal.

Sz óval, kivel érkezett él?

Épphogy marad id Qm elvet Qdni. Gyors vagyok, de nem el égg é, a f ájdalom így is v égigcik ázik rajtam, ellopja a t úd Qmb Ql a leveg Qt. Ha így folytatjuk, engem viszont sim án meggyilkol, és sosem tudom meg, akarattal csin álta-e.

Pt hagydl!

Dehogy hagyom.

Indulat. Csak f élelmet érzek, ezzel viszont nem sokra megyek. Am úgy sem tudom ír ány ítani, mi van, ha t úl messzire megyek?

K ét centire csap ódik be t Qlem egy újabb vill ám, az adrenalin a v éremben cik ázik.

Csak a szajh ája, ne t ör Qdj vele!

A sz ó ez úttal felbosszant. Sz üks égem is van r á, mert Rhys b átyja újra t ámad. Fogalmam sincs, mit csin álok, de a t qz el Qttem lobban, olyan intenzit ással, hogy k épes visszaverni t öbb vill ámot, és nem cs ökken a v édelme. A meggp örk öl Qd ött f qben guggolok, és zih álva k ész ül ök arra, hogy mindj árt menek üln öm kell. Rhys teremmellettem, de miel Qtt el érne, r ém ültén ugrik od ébb. Ez úttal egy centire s üv ít el t Ql ünű a t ámad ás. Eddig b írta a

véd Qb qb áj, ha egy általán az volt.

Ügyes, de támad áshoz vagyunk szokva, nem védekez éshöz. Gyere m ár!

Megfordul, és rohanni kezd, megkövülten figyelem, ahogy hamarosan elér egy újabb támadás. Nem gondolom át, mivel Qtt mozdulok, és elé vetem magam. Kinyújtom a kezem, de ez úttal a saját mágiám tőre Q. A jégpáncél hatalmas pajzsoként feszül előlem. Rhyshez fordulok. Lehunyja a szemét, sejtem, mire gondol. Visszalép hozzám, talpra rángat, az ellenkezé irányba húz.

Futás közben tudsz ilyet? Kérdezi, ahogy hátulra kezd. Követem a példáját, mert az el Qz Q esetében QI kiindulva, jobb látni, hogy mi tart felém. Bólintok. Akkor ne fogd vissza magad, már úgymint mindegy.

Megállok. Lehunyom a szemem, koncentrálok rá, hogy lehegyedjek. Rhys ismét megragadja a karom, de lerázom magamról. Az örvénykörülvesz minket, visszaver mindent, ami bántathat.

Kérlek mondd, hogy nem egy újabb kapu! Hallom Rhys hangját, de most tudom, mit csinálok. Jégburokkal borítom a hátamat és a környékét, hogy időt nyerjünk. Rhys egy darabig döbbenten bámulja, aztán maga felé fordít.

Ugye nem fagnak meg odabent?

Megrázom a fejem, Rhys pedig megkönnyebbülten bólint. Szomorú mosollyal néz vissza, aztán hátat fordít, és megindul a másik irányba. Szótlanul követem. Furdal a lelkiismeretem, mert van egy olyan érzésem, hogy ezzel visszavonhatatlan falat húztam köréjük, még akkor is, ha az életemet mentettem. Várom, mikor fog hibáztatni érte, de talán éppen a némaságával büntet.

Nem sokáig bírom, hogy ennyire csendben van. Látásként öröme a fejem valami viszonylag semleges témán, bár rengeteg mindent szeretnék tudni. Kezdem a leggyorsabbal. Ahogy bámulom a hátát, miközben elöttem halad, egyből ént is sokadikára gondolkodom el azon, hogy bírta-e a harcot.

Hogyhogy nem olvadt le rólad a ruha?

Visszafordul felém, az arcán értetlenség.

Sárkánybőr.

Már majdnem beérem, de ettől a választól lecövekelek egyhelyben, pedig nem hittem volna, hogy a mai események után engem bármilyen kiakaszthat. Nagyon tévedtem.

Hogy micsoda? Ti megnyúzzátok a sárkányokat?!

Horkantva felnevet. Úgy néz rám, mintha bolond lennék, de legalább mosolyt látok végre az arcán, még ha gunyorosat is.

Hűl Qk. Vedlenek feleli tagoltan, hogy biztosan megértsem. Nem láttam még sárkányt?

Csak a nagyon kíváncsi ágosok érintkezhetnek velük választolom. Rhys megcsóválja a fejét, aztán ismét hátat fordít, megindul lefelé a dombon.

Hogy bírtok ti ennyire szabályozottan létezni? Megőrülök.

Ebbe születtem.

Pszintén észvétel a vágya rá. Felvesz egy botot a földről QI, azzal csapkodja a magas fűvet elöttem. Fogalmam sincs, hogyan kerülhetett ide, mert közel sem látok egy fát sem láttam kilométerek óta. Így belegondolva, ha egy családitalalkozás erejéig zajlik, nem lenne életbiztosítás az erdőben élni.

Súlyosan megsérültél? Próbálok megérteni. Megvonja a vállát, azt hiszem, nem is felel, de megvárja, míg mellé érek.

Túlélhet Q. Ha az apám jön haza, akkor éppen most földelnek el a házműgötte.

Nagyon kíváncsi vagyok. Megszoktam, hogy csak olyan dolgokat feszegetsek, amik közvetlenül érintenek, de vele kapcsolatban nem bírok magammal.

Mivel haragítottad magukra Qket?

Rám pillant, szinte sugallja felém, mennyire elege van a faggatásomból. Én viszont elszántan bámulok vissza rá.

Ha ennyire tudni akarod, elég sokszor kevertem már bajba Qket. Fizettek helyettem néhányszor, aztán egy nagyobb balhé után apám kitagadott. Úgy, hogy erről Q mindenki halljon – magyar ázza, majd megtorpan, körül néz. Ötletem sincs, miből Q új ékeződik, de enyhén irónyult volt. Ha nincs a család védelme, konkrétan bárki azt tesz veled, amit akar. Ha nem vagy elég erős Qs, nincs mit Q tartani, úgysem lesz következmény. Meglep a kiábrándultság a hangjában. Most semmi nyoma gúnynak, teljesen. Qszintén mondja, engedi, hogy a fásultság a felszínen törjön. Talán meg kellene közzé tennem, hogy a bizalmasba fogad, de nem vagyok biztos abban, hogy ez tudatos, vagy hogy megtiszteltetésnek szánja.

És utána hogy éltél tovább mégis?

Megvannak a módszereim – feleli, majd a távolba mutat, és rám vigyorog. Na, akarsz néhányat látni? Ott a hegyekben mindig megbúvik pár.

Követem a pillantásommal, amerre a botot tartja. Ha nem szól, fel sem tűnik, hogy hegyek veszik körbe a területet, olyan erős ködbe burkolózik, ráadásul már sötétedik. Izgatottan pillantok vissza Rhysre, bár el kellene hárítanom az ajánlatát. Nekem itt sem kellene lennem.

Jó, majd máskor dönti el helyettem a hezitálásomat látni. Kicsit csalódott vagyok, mégsem tiltakozom. Jobb ez így.

Visszakísérlek a határhoz, nehogy bajba kerülj.

Az az érzésem, ha velem vagy, ennek sokszoros a kockázata.

Felkacag. Elém ugrik, megállítja a mozdulattal. Játékosan a mellkasomnak nyomja a botot.

Hogy csináltad a védőbűbajt?

Tudom, hogy családod azt fogok okozni neki a válasszal, de Qszinte vagyok vele.

Nem tudom.

Kár. Néhány védekezésválasztatot tudok, de nem vagyok benne teljesülő.

Akkor hogyan véd meg magát? – érdeklődöm. Elmosolyodik, és meglódul el Qttem. Visszapillant, hogy megyek-e utána, aztán felveszi a tempómat. Úgy tűnik, neki nem siet Qs.

Információt. Annak nagyon nagy értéke van, én meg kincsek birtokában vagyok – válaszolja titokzatosan. Igaz, néha drágán fizetek érte, ha nem vagyok elég ügyes. Akkor piszkosabb módszerekhez kell nyúlnom.

Milyenekhez?

Elkomorodik. Ismét megáll, én pedig követem a példáját. Látom a hezitálását, végül rám néz, egyenesen a szemembe. Sokáig állunk így, majd lassan elmosolyodik, én pedig majdnem hátrahátrálom. Valahogy megváltozik az arca, még vonzóbbá, szinte elbájolóvá válik. Alapból nagyon helyes, most viszont szinte beleszédülök a szépségébe.

Aztán kienged a bűbájából, én pedig a biztonság kedvéért hátrálom néhány lépést.

Képes lettél volna ellenállni? – vigyorog rám. Még mindig kissé kötyagos vagyok, mintha berúgtam volna.

Fogalmam sincs.

Eddig még senkinek sem sikerült.

Elfut a méreg. Nem tudom megmagyarázni az okát, talán a tudat teszi, hogy a Vérgzet összekötött valakivel, aki ennyire nem értékel semmit és senkit. A testét biztosan nem.

Már értem anyád szájhangját.

Megkeményednek a vonásai. Ha nem ismerném, azt hinném, megbántottam, pedig tapasztalatom szerint minden lepereg róla. Lehet, hogy mégsem.

Három fiútestvér mellett, állandó csatározásokkal megtanul az ember olyan dolgokat használni, amit Qk nem tennének. Nem igazán izgat a véleményed.

Megmérgek rá esküdni, hogy hazudik, de ezt semmiképp sem mondanám ki hangosan.

Értem. Ha rajtam használod, nem álllok jót magamért.

Cs úgy án n ézel majd? v ág vissza g únyosan. Tiszt ában vagyok vele, hogy gyeng ének tart, úgyhogy ezzel nem s ért meg. Erre Q is hamar r áj ön, mert ismét komolyba v ált. Egy ébk ént az ágybeli t qz is t ápl ál, ha azt lehet annak nevezni. Sz óval n éha egyszer qen csak musz áj volt. T ül él Q vagyok.

Ezzel lez árja a t ém át, legal ábbis a szem élyes r ész ét, ezt tudom ásul veszem. M ásr ész vizont nagyon felkeltette az érdekl Qd ésem, mert ez sz ámomra újdons ág. Persze nem meglep Q, a k önyvt árban rengeteg olyan k önyv lapul, amihez eddig nem f érhettem hozz á, sz ónak kell lennie valamelyikben err Ql is.

Ez t qzm ágia?

Nem vagyok biztos benne.

Hogyhogy nem vagy biztos benne? k érdezek vissza, kiv áltva Rhysb ól egy t ürelmetlen s óhajt. Szerintem sz ázsor megb ánta, hogy beavatott.

Úgy, hogy nem nagyon hallottam még senkir Ql, aki tudna ilyet.

Sz óval olyan k épess égeid vannak, amik m ásoknak nincsenek? faggat ózom tov ább. Az állkapcsa megfesz ül, mintha valami szitkot mondtam volna r á, pedig eszembe sem jutott. Lassan fel ém fordul, a tekintete szinte lyukat éget bel ém, ak árcsak az anyj á é kor ábban. F élelmetes a hasonl ós ág, de err Ql hallgatok.

K érdi a fi ú, aki kapukat nyit.

Egyet nyitottam pontos ítok, erre megint megjelenik a lesajn ál ó mosoly a sz ája szeglet ében. Érzem, ahogy éled bennem a d üh.

És hogy tal ált ál meg egy id Qalag útban?

Honnan tudod, hogy id Qalag út? kapok az alkalmon. Na, ez m ég kev ésb é tetszik neki.

Remek, j ó sok k érde és ünk van egym áshoz.

Akkor j ó lenne megv álaszolni Qket aj ánlom.

Gyors l éptekkel elindul az im ént megtal ált ir ányba. A s öt ét id Qk özben alattomosan lesz állt k ör ül ött ünk, balj ós csendbe von minket. A hold is alig bukkan el Q, a csillagok gy ér f ény én él botladozom el Qre. Rhys magabiztosan halad, l átszik, hogy megszokott sz ám ára a terep.

J ó. Te kezdéd sz ólal meg n éh ány perc csend ut án. Én vizont m ásk épp gondolom, att ól f élek, sosem kapn ék t Qle egyenes v álaszokat, ha most engedem magam ler ázni.

Egy-egy?

Rendben morogja kelletlen ül. Te m ár el ég sokat k ív áncsiskodt ál, sz óval én j öv ök. Hogyan tal ált ál r ám?

És honnan tudtad, hogy keress?

Ez hossz ú mese lesz. Pr ób álok visszagondolni, pontosan hogyan kezd Qd ött. Ha egyszer qen azt mondom, meg érz éssel, kir öh ög.

Rosszul lettem. Nem értettem az ok át, a gy ógy ítok sem tal áltak semmi bajt. A m ági ám vizont teljesen összezavarodott, levert a l ábamról, és ellenem fordult. Eszm életlen voltam egy teljes napig, amikor pedig felkeltem & Elmes élem a z úzmara fonalakat és a krist ályg ömb öt, ami megmutatta, hol tal álom. Besz ámolok neki a napokig tart ó, csak a meg érz éseimre t ámaszkod ó barangol ásr ól. Az amuletr Ql m ár tudott, le is áll ít.

Mi van, ha t ényleg össze vagyunk k ötve? Az életenergi ánkra gondolok.

A lehet Qs ég, amit felv ázol, ijeszt Q. Ezek szerint &

Ha te meghalsz, én egyszer qen csak nem ébredek fel t öbb é?

Vagy pont hogy felszabadulsz von v állat, majd a t ávolba mutat. Rengeteg ott a barlang. Ha nem futunk s ár k ányba, lesz hol t öltetni az éjszak át.

Nem t qnik t ül bizalomgerjeszt Qnek a k örný ék, a s öt ét pedig annyira s qr q k ör ül ött ünk, ahogy haladunk el Qre, hogy a nyugtalans ág úrr á lesz rajtam. Rhys vizont teljesen higgadtan t qnik.

Am úgy pozitívan csalogtattam benned. Komolyan kibírtál napokat vándorolva, teljesen egyedül?

Megint szemtelen, pedig nem szolgáltam rá. Ez felbosszant annyira, hogy ugyan így szőljék vissza hozzá.

Miért mondta édesanyád, hogy jobb lett volna, ha elnyel a jég?

Ezzel sikerül elérem, hogy azonnal elszálljon a jókedve. Arra számítok, hogy dühbe gurul, és fogalmam sincs, mi ért, várom is. A hangja azonban teljesen semleges, amikor belekezd a történetbe.

Kicsi voltam, amikor beleestem a jeges folyóba. Nálunk nem szoktak befagyni a folyók, ritkán van olyan hideg. Abban az évben viszont annyira tombolt a hó, hogy már arra sem vették a fáradságot, hogy harcoljanak ellene. Fogalmam sincs, hogyan kerültem a vízbe, de elsodort, hiába próbálták kihúzni. Más megfulladt volna, vagy soha többé nem találják a jégtakaró alatt. Engem viszont a partra vetett, és megúsztam, pedig még járni sem tudtam. Egy darabig csodagyereknek tartottak, aztán megnevettem, egyik bajt csináltam a másik után, és egyre többször jöttek azzal, hogy a megmeneküléseim inkább átok, mint csoda.

Öntudatlan teszem a vállára a kezem, mire meglepetten felém fordul. Észbe kapok, és elengedem. Nem hiszem, hogy a vigaszomra szorulna.

Egy dolgot nem értek. Ha a teqz nem éget meg, hogyan sérültök meg, ha egymással harcoltok?

Ha a teüzet ártani küldték, akkor mindegy, ha egy máglya közepén szeretsz aludni, megsebez.

Megint úgy mérvéig, mintha semennyi érzést nem feltételezne rólam. Kezd az agyamra menni vele. Elég nagy tudással rendelkezem, legalábbis elméletben, jó tanácsaim voltak, de valahogy kimaradt a teqzmágusokról szóló részletes leírás. Beszélték rólok, ám eléggé nagyvonalakban, elég volt annyit megjegyezniem, hogy tartsam távol magam a Qlűk. Nem állíthatom, hogy megfogadtam a tanácsukat.

Ez kétféle volt, én jóvő.

Várom, de csendben gyalogol tovább, nem kérdez semmitől. Egy ideig türelmes vagyok, aztán kezd nyomasztani. Ennyire súlyos dolgon törné a fejét? Vagy csak unta a faggatózásom, és így akart rávenni, hogy befogjam a szám? Nem értem.

Bokros területre érünk. Letörnéhanyaggyallyat, és amikor kéridpillantásommal találkozik, vőgre megszólal.

Nincs hideg, de gondolom, inkább aludnál melegben. Vagy annyira hidegvérűek vagytok, hogy hótakaróval alszotok? Először le sem esik, hogy viccel, csak amikor a bamba arckifejezésemet látva felröhög. A szája szorítja a kezét, hogy ne csapjon nagy zajt, de így is látszik, mennyire jószórakozik a saját viccén. Nem állom meg a mosolygást én sem.

Komolyan fára van szükséged? Csodálkozom el, amint elér a tudatomig, mit csinál. Felsőhajt, aztán megcsóválja a fejét.

Egyrészt kevesebb energiát vesz ki, ha nem nekem kell táplálnom, másrészt most eléggé leapasztotta az erőmet a bányám. Az is meglep, hogy ennyi ideig állva maradtam vele szemben magyarul, ez úttal normális hangnemben. Hűmmögök. Ez már három.

Akkor kérdezz végre! Csattanok fel, erre a szája elé teszi a kezét, és körbemutat.

Szűlt varázsló szeretnél lenni?

Bocsánat.

Körbeszándok, bár a szemem képtelen hozzá szokni a sötéthez. Rhys leteszi a földre az összegyűjtött fát, aztán int, hogy maradjak. A kezében apró lángcsóva lobban, majd eltűnik egy nagyobb mélyedésben. Nem marad bent sok áig, időm sincs aggódni érte. Mutatja, hogy mehetek, majd beviszi a kupacot, és hamarosan vidáman lobog a teqz.

Honnan tudtad, hogy időlag ut?

Négy.

Fel akarsz bosszantani?

A hangom megrepeg. Fogalmam sincs, hogyan képes ennyire könnyen kihozni a sodromból, de nagyon tehetséges.

R áad ásul tudom, hogy sz ántsz ánd ékkal csin álja, élvezi, ha kibillenek.

Na j ó adja meg mag át. K ényelmes poz íci ót vesz fel, h átrat ámaszkodik, a l ábait sz étdobja a t qz k ét oldal án. Sz ámomra ijeszt Qen k özel van a l ángokhoz, de úgy k önnny q, hogy nem árthatnak neki. Mindenesetre n ézni is rossz. A nagyap ám fura egy figura. Elt qnik, felt qnik, n éha rosszabb, mint egy sz élm águs. Vagy mint én teszi hozz á nevetve.

R égen rengeteget mes élt. Igazi kalandor az öreg, és sokat l átott m ár élet ében, Q mes élt az id Qalagutakr ól is. Els Qre sima barlangrendszernek t qnnek, de nagyon kevesen érnek ki bel Ql ük. Nincs igazi v ége. Ha él, folyamatosan v áltozik.

Hogyhogy ha él? v ágok a szav ába. Hogy halhat meg egy id Qalag út?

Honnan kellene azt nekem tudnom? Lehet, hogy nem meghalnak, csak alszanak. Így mondta, j ó feleli t ürelmetlen ül. Elcsendesedek, v árom, h átha folytatja. Ennyi a t ört énet. Lehet, hogy nem az volt, de j ártam m ár p ár fura helyen, ez pedig t úttett az összesen. Ha egy m ód van r á, m ég egyszer be nem teszem a l ábam.

S qr qn b ólogatok, ijeszt Q élm ény volt sz ámomra is. Nem szeretem a megmagyar ázhatatlan dolgokat, a V égzet ellen is ez ért hadakoztam éveken át, de tal án át kellene gondolnom, hogy is állok mindehhez. Veszt ésre, az egyszer biztos.

Sosem hallottam m ég a l étez és ér Ql.

Rhys v állat von. A mozdulatanyag, r áad ásul a t qz f öl ött engem b ámul, a l ángok f ény én él a szeme szinte vil ág ít. Kis h íj án beszed ül ök, ahogy n ézem.

Mint eml ítettem, ritk án akad valaki, aki besz ámolhatna r óla. Egy ébk ént is fiatal vagy m ég teszi hozz á, imm ár vigyorogva. Az agyamra megy.

Tizenyolc vagyok. Nem sokkal lehetsz t öbb jelentem ki hat ározottan. Biztos vagyok a dolgomban, a kort által ában j ól állap ítom meg. Rhys elh úzza a sz áj át, és kelletlen ül ismeri be az igazat.

Tizenkilenc, de én nem burokban n Qttem fel.

Nem b írja ki an élk ül, hogy odasz úrna. Kezdem érteni, mi ért volt annyira ellenszenves az elej én, mi ért f öl ényeskedett. Hogy irigy-e vagy t ényleg len éz, nem tudom meg állap ítani.

Bossz ús vagyok, hi ába pr ób álom nem mutatni. A t qzh öz cs úszok, mell é guggolok, óvatosan f öl é teszem a kezem. Rhys felszisszen, én azonban nem érzek f ájdalmat. A l ángok simogatnak, és ahogy arr ébb mozdulok, k övetik az ujjaim. Egy kisgyerek lelkesed ésével mosolyodom el.

Var ázslatos suttogom, és Rhysre pillantok. Mereven b ámul r ám, nem tudom megfajteni az arckifejez és ét. Visszafordulok a t qzr ózs ákhoz, azok k ötik le minden figyelmem, észre sem veszem, hogy Rhys k özelebb j ön, csak amikor m ár k özvetlen ül mellettem ül. A sz ívver ésem azonnal a dupl áj ára gyorsul, pedig nem is csin ál semmit. Azt án v égigsim ít a karomon, összefonja az ujjainkat a l ángok felett. A f ény k ékesre v ált, egyszerre fagyaszt és éget, de hi ába h átr áln ék el, Rhys szorosan hozz ám tapad.

Nem b ánt suttogja. A l élegzete forró, borzongok t Qle, pedig ez m ég mind semmi ahhoz képest, amikor a nyakamba cs ókol, majd óvatosan beleharap. Vajon mire lenn énk k épesek egy ütt? susogja. A m ászik keze a mellkasomon siklik, beb újtatja a nadr ágom és a fels Qm tal álkozá s án ál. Felgyulladok az érint ést Ql. A v államnak t ámasztja a fej ét, a b Qr ömre szuszog, de ennyivel be éri. A l ángokba b ámul.

Mire gondolsz? k érdezem halkan. A hangomban nem b ízom, ellopta az izgalom.

Hogy nem sz órakozzatok veled csak az ért, hogy ezt kider ítsem. Visszah úzza mindk ét kez ét, f ázok a hi ány át ól.

Te komolyan vennéd. Hanyatt d önt, f öl ém hajol, a sz ája v égigsiklik az eny émen. Ha tudn ád, mennyire neh éz meg állni!

Elkapom a nyak át, ler ántom magamhoz. Az ajkunk összeforr, bizsergek a k özels ég ét Ql. Így alszom el, szorosan mellette, f élig összegabalyodva vele. Sosem éreztem m ég ennyire biztons ágban magam.

[Előző Q](#)

[Következő Q](#)